

РЕШЕНИЕ

№ 1248

гр. Бургас, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XLVII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: **ТОДОР Д. МИТЕВ**

при участието на секретаря **ДИЛЯНА ИВ. БОДУРОВА**
като разгледа докладваното от **ТОДОР Д. МИТЕВ** Административно
наказателно дело № 20232120203905 по описа за 2023 година

, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод жалба на Ж. Я. Н., ЕГН: *****, против
Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия К № *, издаден от ОДМВР-Бургас, с който
за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал.
4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП на жалбоподателя е наложена „Глоба“ в размер на 800 лева.

С жалбата се посочва, че атакуваният ЕФ е незаконосъобразен.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява като се
представява от адв. * от АК-Ямбол, който излага твърдения за процесуални нарушения и
материална незаконосъобразност на фиша.

Административнонаказващият орган – ОДМВР-гр.Бургас, надлежно призован, не
изпраща представител. В съпроводителното писмо, с което преписката се изпраща в съда, се
прави искане за оставяне на жалбата без последствия и потвърждаване на ЕФ.

Съдът приема, че жалбата е подадена в рамките на четиринадесетдневния срок за
обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН вр. с чл. 189, ал. 8 ЗДвП (видно от разписката на л. 17 ЕФ е
въръчен на жалбоподателя на 07.09.2023 г., а жалбата е депозирана директно в съда на
21.09.2023 г.) Жалбата е подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на
обжалване акт, поради което следва да се приеме, че се явява **процесуално допустима**.
Разгледана по същество жалбата е **частично основателна**, като съдът след като прецени
доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния
контрол намира за установено следното:

На 15.09.2022 г. в 11:15 часа в гр.Бургас, път Е773, км. 491, до бензиностанция
„РомПетрол“ в посока от кв. Ветрен, към КПП-1 стационарно техническо средство – видео-
радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения с № *, засякла и заснела,
движещ със скорост от 116 км/ч. автомобил - „Тойота Ц ХР“ с рег.№ *. На мястото на
контролирания пътен участък имало въведено с пътен знак В26 ограничение на скоростта до

80 км/ч. Участъкът от пътя бил сигнализиран и с пътен знак „Е-24” /контрол с автоматизирани технически средства или системи/. Въпросното нарушение било записано на файл с наименование „Снимка 018”. По-късно записите от системата за контрол на скоростта били прегледани от служители на сектор „Пътна полиция” към ОД на МВР Бургас, които от записания файл, установили, че заснетият автомобил е собственост на „ОТП ЛИЗИНГ” ЕООД- клон Бургас, като вписан ползвател била жалбоподателката Ж. Н., както и че скоростта следва да се счита на 112 км/час (след приспаднатия толеранс от 3 % в полза на водача).

Бил издаден Електронен фиш за налагане на глоба серия К № * на ОДМВР-гр.Бургас, с който за нарушение на чл. 21, ал.2 ЗДвП, на основание чл.189, ал.4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал.1, т. 4 ЗДвП на ползвателя на автомобила било наложено наказание глоба в размер на 800 лева. Във фиша е посочено, че нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К/.*.

Техническото средство – видео-радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип с № *, към датата на заснемане на нарушението било годно и калибрирано, видно от приложения Протокол за проверка (л. 15-16).

По делото липсват данни жалбоподателят да е представил писмена декларация по чл.189, ал.5, изр.2-ро от ЗДвП (редакция към датата на нарушението) за друго лице, което да е управлявало автомобила в деня на нарушението.

Липсват данни и за представено писмено възражение по чл.189, ал.6 от ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло. Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 15 ЗДвП - изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, снимки, видеозаписи и разпечатки са веществени доказателствени средства в административнонаказателния процес, поради което и съдът кредитира изцяло, приложената по преписката снимка.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Атакуваният електронен фиш за налагане на глоба е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП (в редакцията към датата на нарушението) задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението - чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП (в редакцията към датата на нарушението).

Съдът не споделя доводите на жалбоподателя за липса на детайлно посочване на елементи от фактическата обстановка. Ясно е посочено, че Ж. Н. е наказано лице, като същата е ползвател на автомобила. Ясно е посочено и мястото на извършване на нарушението- пътя (Е773), точния километър (км.491) и ориентир (бензиностанция „РомПетрол”), както и посоката на движение (от кв. Ветрен към КПП-1). Отражено е обстоятелството, че в този участък имало въведено с пътен знак В-26 ограничение на скоростта от 80 км/ч, както и точната измерена от АТС скорост. Посочена е също така и разликата между засечената и разрешената скорост – 32 км/час, като коректно е приспаднал в полза на нарушителя толерансът от 3 %, който представлява допустимата техническа грешка при измерването на скоростта.

Съдът не споделя и доводите за липса на яснота, относно типа на техническото

средство, заснело нарушението. Действително в ЕФ не е посочено изрично дали се касае за мобилно или стационарно техническо средство. От представените обаче доказателства и най-вече от приложения протокол за проверка е видно, че техническо средство с посочения фабричен номер е стационарно, като изрично е посочено и точното място на монтаж.

От тази фактическа обстановка и разглеждайки направените възражения съдът прие следното.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП (действала към момента на нарушението ДВ бр.19/2015 г.) при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В §6, т.65 от допълнителните разпоредби на ЗДвП е дадена легална дефиниция на понятието автоматизирани технически средства и системи. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

На следващо място следва да се посочи, че легална дефиниция на понятието „електронен фиш” се съдържа в § 1 от ДР на ЗАНН, която дефиниция е възпроизведена и в § 6, т.63 от ДР на ЗДвП и съгласно които ЕФ е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства.

На основание чл.165, ал.3 от ЗДвП, е издадена Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), с която министърът на вътрешните работи, е уредил условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Анализът на посочените правни норми обосновават извод, че нарушенията на правилата за движение по пътищата могат да се санкционират чрез издаване на електронен фиш не само при установяването им при използване на стационарни АТСС, а и посредством мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол, оповестени по законово определения начин. Нормативно установените условия за въвеждането в експлоатация, реда за използване, начина на обозначаване на зоната за контрол с АТСС и автоматизирания режим на работа, който не изисква обслужване от контролния орган, освен включването и изключването на мобилното АТСС (чл. 9 от Наредбата), съответстват на изискванията, посочени в Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по тълк. дело № 1/2013 г. на ВАС. Разрешението, дадено в това Тълкувателно решение, че в хипотезата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП установяването и заснемането на нарушения по ЗДвП може да се осъществява само със стационарно техническо средство, което е предварително обозначено и функционира автоматизирано в отсъствие на контролен орган, се основава на липсата на изрично разписани правила за използването на мобилните технически средства. Затова е прието, че поставянето на технически средства, които автоматично да записват административни нарушения, трябва да се извършва по определена процедура и с оглед спазването на определени изисквания. След измененията на ЗДвП (обн. ДВ бр.19 от 13.03.2015 г.) и издаването на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн. ДВ бр.36 от 19.05.2015 г.), издаването на електронен фиш за налагане на административни санкции за допуснати нарушения на чл. 21, ал.1 и ал.2 от

ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство или система, предварително обозначени съгласно чл. 165, ал.2, т.7 от ЗДвП, функциониращи автоматично, при условие, че са изпълнени изискванията на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. Присъствието или отсъствието на контролен орган (оператор на системата) в патрулния автомобил, по никакъв начин не оказва въздействие върху точността и обективността на установяване и заснемане на нарушението. Контролният орган няма никаква възможност да променя или да влияе върху измерването, регистрирането и записа на нарушенията, установени и заснети с мобилно автоматизирано техническо средство. Измерването и регистрирането на скоростта и записа на доказателствения видеоматериал се извършва напълно автоматично от системата радар-камера-компютър. Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т.д. № 1/2013 г. на ВАС, ЕФ се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (чл.189, ал.11 от ЗДвП), но не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, регламентирани подробно в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш.

Видно от отговора на Община Бургас на л. 18-19 безспорно се установява, че към датата на нарушението в процесния участък е имало въведено ограничение на скоростта със знак В26 до 80 км/ч.

Самият електронен фиш за налагане на глоба е издаден от компетентен орган и съдържа всички предвидени в чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП (в редакцията към датата на нарушението) задължителни реквизити, поради което не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до отмяна на електронния фиш на това основание. Посочено е, че същият е издаден от ОД на МВР Бургас, като компетентността на наказващия орган произтича по силата на закона – териториалната структура на Министерство на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението - чл.189, ал.4, изр.2-ро от ЗДвП.

Безспорно е, че автомобилът е собственост на юридическо лице- „ОТП ЛИЗИНГ“ ЕООД-клон Бургас, което се доказва от справката за собственост (л. 13).

По мнение на състава, не буди съмнение, че отговорността на жалбоподателя е ангажирана именно в качеството му на ползвател.

В свидетелството за регистрация на основание чл. 4, ал. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 година за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, е посочена Ж. Н..

След като е отразен ползвателя на автомобила, правилно е приложен чл. 188, ал. 1 от ЗДвП съгласно който ЕФ да бъде съставен и на лицето, на което е предоставено ползването на МПС. В случая ползвателят е изрично посочен от собственика още при регистрацията на МПС.

С оглед всичко посочено по-горе съдът счита, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност именно на жалбоподателя. В срока по чл. 189, ал. 5, изр. 2-ро от ЗДвП не е заявена декларация за друго лице, поради което правилно именно Ж. Н. следва да бъде адресат на административното наказание.

Съставът обаче намира, че не се доказва деянието да е извършено в условията на повторност. Съгласно пар. 6, т. 33 от ДР на ЗДвП "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите по чл. 174, ал. 2 - в двегодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. В справката за нарушител/водач на л. 14 е отразено, че ЕФ Серия К № * се обжалва.

От данните в тази справка се вижда, че същата съдържа актуални данни към 12.09.2023 г., т.е. това е най-ранната дата, на която може да се приеме, че същата е изготвена. След като към 12.09.2023 г. е отразено, че ЕФ Серия К № * се обжалва, очевидно няма как същият към 15.09.2022 г. да е влязъл в сила. От това следва изводът, че процесното нарушение не е извършено в условията на повторност.

Съгласно разпоредбата на основание чл. 182, ал.4, вр.ал. 1, т. 4 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 800 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като цитираната разпоредба изрично гласи, че – „Когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. От друга страна пък съгласно нормата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, в актуалната и редакция към момента на нарушението, водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва, както следва: т. 4. за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв.

Предвид обстоятелството, че съставът на нарушението по чл.21 ал.2 от ЗДвП е доказан, то съставът разполага с правомощие да приложи санкционната норма, приложима за основния състав на нарушението по чл.182 ал.1 т.4 от ЗДвП (в прил. ред.), съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 7, т. 1 от ЗАНН.

Изложените в акта обстоятелства сочат хипотезата на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, като съдът намира, че следва да преквалифицира деянието именно по тази разпоредба.

В горепосочения смисъл са и Решение № 624/27.04.2021 по КНАХД № 2363/2020 година на Адм. съд- Бургас , Решение № 434/08.03.2018 по КНАХД № 178/2018 година на Адм. съд- Бургас, Решение № 1156/12.06.2018 по КНАХД № 1096/2018 година на Адм. съд- Бургас и др.

На жалбоподателя следва да се наложи наказание съгласно предвиденото в разпоредбата на чл.182, ал.1, т. 4 ЗДвП (в редакцията към датата на нарушението), която гласи, че за превишаване от 31 до 40 км/ч. в населено място се налага наказание - глоба от 400 лв., който размер е точно определен в закона и не може да се обсъжда въпроса за намаляването му.

Не може да се обсъжда въпросът дали случаят може да се приеме за маловажен, тъй като съгласно чл. 189з от ЗДвП, приет с ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г., за нарушенията по този закон не се прилагат чл. 28 и 58г от Закона за административните нарушения и наказания.

С оглед решението за изменение на ЕФ и направеното искане от страна на жалбоподателя, в негова полза следва да се присъдят разноски за адвокатско възнаграждение. Разпоредбата на чл.63д, ал. 1 от ЗАНН предвижда, че в производствата по ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Наличието на специална норма в ЗАНН, уреждаща въпросът за разноските изключва приложимостта на чл.84 от ЗАНН във вр. с чл.189, ал.3 от НПК. В АПК отговорността за разноски е регламентирана с нормата на чл.143. Тази норма обаче, не урежда отговорността за разноски в случаите на частично уважаване на жалбата. Поради това, на осн. чл.144 от ГПК приложение намира разпоредбата на чл.78, ал.1 от ГПК. В случая е представен договор за правна защита (л. 4), в който е отразено, че е заплатено в брой адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв. Поисканото възнаграждение съответства на минималния размер по наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения и следва да бъде присъдено в размер на 75 лева, като се отчете, че фишът бе изменен, като размерът на наказанието глоба бе намален наполовина. Доколкото се прилага чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на актове отговаря юридическото лице, представлявано от органа, издал акта,

съдът намира, че следва да осъди ОДМВР-Бургас да заплати сторените в настоящото производство разноски по съображенията, изложени по-горе.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба (ЕФ) Серия К № *, издаден от ОДМВР-Бургас, с който за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. с ал. 1 ЗДвП и на основание чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 4, вр. ал. 1, т. 4 ЗДвП на Ж. Я. Н., ЕГН: *****, е наложена „Глоба“ в размер на 800 лева, като **ПРЕКВАЛИФИЦИРА** приложената санкционна разпоредба по чл. 189, ал. 4, вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП и **НАМАЛЯВА** размера на наложеното наказание „глоба“ от 800 лева на 400 /четиристотин/ лева.

ОСЪЖДА ОДМВР-Бургас да заплати в полза на Ж. Я. Н., ЕГН: *****, сумата в размер на 75 /седемдесет пет/ лева, представляваща сторени в производството разноски за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____